

[Bente Juncker]

bejdsmarkedet. Det, man kan købe, er stort set én eftermiddag om året, for dem, vi taler om, er temmelig højtlonnede, og en check på 1.000 kr. batter altså ikke mere end en eftermiddag, hr. Kofod-Svendsen.

Og så kan man tale om, at kvinderne skal blive derhjemme, for det er det, det reelt handler om. Det duer ikke.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er fru Bente Junckers skyld, jeg ikke kan dy mig. Fru Bente Juncker sagde, at der er ingen børn derhjemme mere; børnene er i institutionerne. Så får jeg den lille tanke: Hvor mange børn mon der ville være i institutioner, vuggestuer og børnehaver, hvis der var et godt tilskud til familierne og der var fuld brugerbetaling?

Nogle vuggestuer koster i dag det offentlige omkring 100.000 kr. årlig, og nogle børnehavepladser koster omkring 50.000 kr. årlig. Hvis man fordelte disse beløb og gav familier tilskud i stedet for, tror jeg, at efterspørgslen efter institutioner ville blive meget lille.

Jeg ved også, fru Bente Juncker er klar over, at børn, der kommer i vuggestuer, bliver meget mere syge end børn, der er hjemme. Det håber jeg jeg har sagt så mange gange, så fru Bente Juncker ved det.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Nu blev Venstre altså synlig i regeringen igen. Så er det på tide at spørge regeringen: Er det regeringens politik, at man skal udbetale 50.000 eller 70.000 kr., for at kvinderne skal gå hjemme?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det er selvfølgelig ikke uden en vis betænkelighed, at jeg som skatteminister går ind i denne børnepolitiske debat. Jeg er blevet helt begejstret over, at loven om børnefamilieydelse sorterer netop under Skatteministeriet, for jeg har fundet det ganske oplivende med denne stærkt holdningsbetonede, stærkt ideologiske debat, der virkelig har trukket fronten op imellem dem, som kun tror på institutionsløsningerne, og dem, som går ind for, at der skal være et reelt, frit valg.

Jeg vil gerne understrege, at det, vi diskuterer, ikke er spørgsmålet om, hvorvidt børn skal passes hjemme eller ude, på institution eller i andre pasningsformer, dagpleje eller hvad det kan være. Det er alene et spørgsmål om, hvorledes den støtte, der ser ud til at være et flertal for at give til børnefamilierne, skal gives, så den giver maksimal valgfrihed for familierne.

Jeg tror, hr. Lykketoft nævnte, at 85 pct. af småbørnsforældrene er på arbejdsmarkedet, og det skal nok passe, hvis ikke det er flere. Det er i hvert fald den altdominerende hovedregel, at sådan er det. Det vil altså også sige, at et altdominerende antal forældre har et behov for at få børnene passet på den ene eller anden måde.

Det at give støtten til børnefamilierne som en generel ydelse, hvor alle får den samme ydelse, er at give maksimal valgfrihed til den enkelte, frem for hvis pengene blev koncentreret om en bestemt pasningsform. Når så mange, som hr. Lykketoft selv er inde på, er på arbejdsmarkedet og har et pasningsbehov, kommer de 1.000 kr. om året – der vel ikke i sig selv gør en revolution, men er et lille skridt – altså alle lige meget til gode. Jeg gentager, at det er ikke et spørgsmål, om børnene skal passes hjemme eller ude, på institution eller ikke på institution, men at forældrene selv skal kunne afgøre det. Ved at give støtten til børnefamilierne på den neutrale facon bliver der altså en maksimal mulighed for selv at vælge mellem de forskellige pasningsformer.

Forældrene får altså mulighed for selv at vælge, om det skal være en offentlig pasningsordning eller en privat dagpleje, eller hvad der nu kan være tale om. Det er det virkelig holdningsbetonede i dette forslag, men vel, jeg skal vogte mig for at stimulere debatten yderligere, kun tilkendegive, at det bestemmer sig med stor glæde, jeg har kunnet fremsætte dette lovforslag som et led i finanslovaftalen. Jeg har da også konstateret, at der på trods af de lidt karske og barske bemærkninger trods alt tegner sig et ganske betydeligt flertal for forslaget, når det kommer til den endelige afstemning her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Hvis skatteministeren under sit svar hørte nogen munterhed i salen, var det, fordi vi forsøgte at regne: 1.000 kr. om året er 3 kr. om da-